

At man så kan forsøge at få nogle fornuftige tiltag i gang ved at reducere CO₂'en i andre lande, ryger simpelt hen fuldstændig hen over hovedet på fru Anne Grete Holmsgaard. Så begynder hun at tale om varm luft i Rusland.

Hvis Danmark investerer i filter og rensningsanlæg på kraftværker i Østeuropa, så er det da mindst lige så godt som at gøre det herhjemme. Men det er bare ikke nok. De danske skatteborgere skal simpelt hen piskes hele tiden, pålægges nye afgifter, og så er alt godt. Jo større afgifter, jo bedre for miljø og alt muligt andet. Det er SF's filosofi. Jamen det er jo mageløst.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror faktisk, hr. Dalgaard er den første, der overhovedet har brugt begrebet afgifter i dag. Jeg ved i hvert fald positivt, at jeg ikke har brugt det.

Nu er det måske ikke så underligt, at hr. Dalgaard ikke forstår, hvad der er SF's filosofi, som han sagde, eller værdigrundlag, men jeg kan da i hvert fald høre, at han har fået det totalt galt i halsen.

Er det lige så godt at investere i et filter i Østeuropa eller i Rusland, som det er at foretage en hjemlig investering? Det kommer sandelig an på, hvad det er for en politik, det land fører.

Hvis det er sådan, at man investerer i et anlæg, og det land ved siden af så fyrer op på nye kulkraftværker med en elendig teknologi eller bygger a-kraft-værker, hvad har man så vundet miljømæssigt? Overhovedet ikke noget.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Martin Lidegaard i ordførerrækken:

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, jeg vil gøre noget så usædvanligt som at tage udgangspunkt i et spørgsmål, som Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, stillede. Nu er hr. Eyvind Vesselbo her desværre ikke, han har åbenbart ikke tid til at følge debatten.

Grunden til, at jeg gerne vil tage udgangspunkt i det spørgsmål, hr. Vesselbo stillede, er, at jeg synes, debatten i dag på mange måder har været meget interessant. Noget af det, der har været interessant at se, har jo været den totale forbrødring mellem Dansk Folkeparti og Venstre, hvilket kunne foranledige en til at tro, at Venstre satser på, at hele den her klimastrategi skal forhandles med ét parti og gennemføres med et smalt flertal.

Jeg synes, der er grund til lige at huske Venstre på, at der er et alternativ, og jeg tror, at alle aktører i Danmark og alle investorer vil stå sig ved, at vi får et bredt forlig om de her ting.

En anden grund til, at jeg gerne vil tage udgangspunkt i et spørgsmål fra hr. Eyvind Vesselbo, er, at det faktisk var et godt spørgsmål. Hr. Eyvind Vesselbo spurgte nemlig under sin ordførertale, om Det Radikale Venstre var i stand til at svare på de spørgsmål, som jeg stillede til hr. Eyvind Vesselbo. Jeg spurgte jo: Er det fornuftigt at tage som en fuldstændig given forudsætning, at vi får mest miljø for pengene ved at benytte de fleksible mekanismer og kvoterne i stor stil?

Jeg tør ikke sige præcis – og der rammer hr. Vesselbo jo plet – hvad kvoteprisen bliver om 10 år. Jeg tør heller ikke sige med hundrede procents sikkerhed, hvad klimaforpligtelserne bliver efter 2012. Det, jeg til gengæld tror man kan sige med rimelig stor sikkerhed, og det tror jeg hr. Vesselbo vil give mig ret i, er, at kvoterne bliver dyrere med tiden. Det tilsiger alle markedsmechanismer.

Det andet, man kan sige, er, at der bliver strammere krav efter 2012.

Med de to forudsætninger mener jeg faktisk, at der er brug for at sige, at vi risikerer, at det kan blive en meget dyr strategi at satse ensidigt på fleksible mekanismer, hvis ikke vi også indkalkulerer tiden efter 2012 og den usikkerhed, der kan være ved priserne på kvoterne.

Så selv ved at følge regeringens filosofi, mest miljø for pengene, mener jeg sagtens, man kan argumentere for, at der skal være en balance i tingene. Nu må jeg sige, at hverken ministeren eller hr. Vesselbo eller nogen andre fra regeringen på noget tidspunkt har givet bare en indikation af, hvor stor en del der skal købes eller ordnes på en eller anden måde, og det gør det jo umuligt, kan man sige, at føre en diskussion.

Kl. 19.40

Jeg vil gerne herfra sige, at for Det Radikale Venstre vil et udspil være følgende: Vi har 20 mio. t manko som udgangspunkt. Det kan være, der kommer flere, men det tager vi som udgangspunkt. De 10 mio. t tilskriver man øget eksport af kul, og der har regeringen også lagt op til, og det vil jeg gerne kvittere for, i hvert fald for langt størstedelens vedkommende, at det må værkerne selv klare, og de må købe kvoterne, eller man kan måske endda advokere for, at man, når man fordeler kvoterne, laver incitamenter til øget brug af naturgas som brændsel på de samme værker.